

Fra: Soeren Aagesen [<mailto:soerenaagesen@gmail.com>]

Sendt: 25. november 2016 07:48

Til: Katinka Villemoes <Katinka.Villemoes@ft.dk>

Cc: Lene Gregersen Kaasgaard <Lene.Kaasgaard@ft.dk>; Pernille Bendixen <Pernille.Bendixen@ft.dk>

Emne: Re: VS: L7 - om informationsudveksling mellem lande og eksempler fra USA.

Kære Katinka

Social- og indenrigsministerens svar på udvalgets spørgsmål forholder sig desværre ikke til de væsentlige problemer, som lovforslaget vil give anledning til for danske borgere. **Svarene er på nogle punkter ufuldstændige og/eller misvisende.** Det skal jeg forsøge at redegøre for nedenfor med konkrete bemærkninger til de afgivne svar. Denne henvendelse må gerne optages som bilag på Folketingets hjemmeside.

Jeg vil samtidig gerne søge om foretræde for udvalget ved snarest givne lejlighed for mundtligt at uddybe mine synspunkter og eksemplificere konsekvenserne af konventionen. I den forbindelse vil jeg give konkrete eksempler på mit møde med det brasilianske retssystem.

Ad svar på spm. 7

Det anføres, at danske borgere må søge at få omgjort en urigtig afgørelse i udlandet, og at det også er den udenlandske domstol, som skal forholde sig til om dokumenterne er urigtige.

Men netop dette er en del af problemets kerne. Det kan nemlig ikke forudsættes, at det vil ske. Det er et af de forhold, som jeg gerne vil redegøre nærmere for ved foretræde for udvalget.

Svaret og det øvrige materiale fra ministeriet ang L7 forholder sig ikke til, hvilke enorme beløb det vil koste den danske borger i advokatomkostninger og oversættelser. Og ved et familieretssystem som det brasilianske er prognosen for at få dem til at forholde sig objektivt til fakta desværre begrænset. Når den danske borger siden skal forsøge at bestride en fejlagtig dom overfor danske myndigheder, så vil den danske borger potentielt også kunne have omkostninger til advokat, oversættelser m.v.

Ministeriet angiver, at de ikke er i besiddelse af oplysninger om børnebidragssatserne i Brasilien. Hertil kan bemærkes, at ministeriet ganske let kunne have indhentet disse oplysninger ved f.eks. kontakt til den danske ambassade i Brasilien. Det arbejde har jeg gjort for ministeriet og den danske ambassade svarede, at det er meget normalt at betale 20-30 pct. af indkomsten i børnebidrag til ét barn. Ambassadens svar eftersendes til udvalgets orientering

Derudover skal jeg nævne, at ministeriet er bekendt med, at jeg af brasiliansk domstol blev pålagt at betale 1/3 af indkomsten efter skat til min bortførte søn. Skriftlig dokumentation herfor forefindes.

Det er yderligere kritisabelt, at ministeriet ikke har gjort sig det besvær at undersøge status for Brasiliens tiltræden til konventionen. Ved få minutters indsats kunne de have fundet frem til, at den 17. november stemte det brasilianske "repræsentanternes hus" for at tiltræde konventionen, og sagen er dermed gået videre til det brasilianske senat mhp afstemning. Det kan således antages, at Brasilien tilslutter sig indenfor den nærmeste fremtid.

Ad svar på spm. 9

Svaret må forstås således, at danske borgere vil blive tvunget til at betale børnebidrag til deres bortførte børn, hvis det land, som barnet er bortført til nægter at returnere barnet til Danmark.

I den forbindelse bør udvalget være opmærksom på, at

- der findes lande, som Danmark kan tvinges at samarbejde med i forhold til 2007-konventionen, som Danmark fravalgt at samarbejde med vedr. Haager-konventionen af 1980 om internationale børnebortførelser.

- det er hyppigt forekommende, at lande bruger artikel 13 i Haager-konventionen af 1980 om børnebortførelser til at undlade at hjemsende bortførte børn.

Det forekommer altså ganske ofte, at børn bortføres og ikke tilbagegives. Den situation, som social- og indenrigsministeren beskriver, giver jo ligefrem et økonomisk incitament til at foretage børnebortførelser, hvis bortføreren kan forvente at få et væsentligt større beløb i børnebidrag end de reelle omkostninger ved at have barnet hos sig.

Ad svaret på spm. 10

Bundlinjen i ministerens svar er, at ministeriet

- ikke har kendskab til børnebidragsniveauerne i andre lande.

- ikke agter at gøre noget for at tilvejebringe sig et kendskab hertil.

Ministerens svar ser fuldstændig bort fra det forhold, at mange lande har vejledende satser for børnebidrag. Uanset at der kan være individuel variation på tværs af enkelte sager, så vil det være særdeles væsentligt at få overblik over de vejledende satser.

I min sag i Brasilien blev jeg pålagt at betale et beløb til min søn, som svarede til flere månedslønninger for en brasilianer (knap 5 gange den brasilianske mindsteløn på det tidspunkt). Er det mon udtryk for et rimeligt niveau ifølge ministeren?

Ad svaret på spm. 11.

Som nævnt i mine kommentarer til svaret på spm. 7. kunne ministeriet fremskaffe de relevante oplysninger relativt let.

Ad svaret på spm. 12

Ministeren forholder sig ikke til det forhold, at der findes vejledende satser i alle amerikanske stater.

Det er derfor muligt uden større besvær at foretage vejledende beregninger på forskellige familietyper. Ministeriet er velkomne til at kontakte mig for yderligere oplysninger.

mvh. Søren